

Tit spæla við dukkur!

Marita Terjadóttir Højgaard

Miðnám á Kambsdali 2022

Tað bankaði í durinum. Mamman stóð í køkinum í ljósareyða fyrirlæðinum og elti bollar. Hurðin gloppaðist, tað var Óli. Hann hugdi varisliga um slitna hurðakarmin inn í køkin. "Hey, er Lisa heima? Tímur hon at spæla barbie?". Lisa sat í brandgula kamari sínum. Hon hevði sjálf valt litin og hjálpt mammuni at mála. Hon sat og bygdi lego, tá mamman rópti á hana. "Lisa góða, Óli er her. Hann spyr, um tú kemur at spæla barbie". Hon fann sína Victoria Beckham barbiedukku fram, tað var hennara yndis. Dukkan hevði stutt pasjuklipt hár, svartan kjóla, høghælaðar skógvar og reyða varrastift. Hon rann út í gongina til Óla, og tey bæði fóru út at spæla. Tað var summarferia, og veðrið var gott.

Húsini hjá Lisu lógu beint við ána. Áin var stór, áarbakkarnir skryddir við blómum, og ein gomul vøkur mosavaksin grótbrúgv spenti seg frá árbakka til árbakka. Óli búði nøkur hús longri yviri. Tey bæði vóru von at ganga í áni, har tey fangaðu síl, svumu ella spældu eitthvørt ímyndað spæl, hugflognum bagdi onki. Summar dagar vóru tey í fjøruni og veiddu krabbar. Krabbarnir fingi nøvn og sluppu at spæla saman, áðrenn teir aftur vórðu sleptir í sjógvin. Tá spílaðu teir seg rættiliga út og spelaðu avstað eftir fjørubotninum við stóru krabbaklónum hóttandi beint upp í loft, áðrenn teir funnu onkran stein at krógva seg undir. Onkra hendinga ferð var onkur nøsk likka, sum fekk fatur á einum krabba, ið tey høvdu slept. Tá fekk naska likkan skeld. Einku fekk frið fyri likkuni, hon amaðist uppi í øllum, skrelliposum, tómum pitsaeksjum, alt skuldi etast. Og fann likkan ein gamlan hálvetnan franskan hotdog, so var víst, at ein onnur likka ella fleiri komu at berjast um finningin.

Lisu og Óla dámdi best at spæla barbie. Óli átti nógvar barbiedukkur, ellivu dukkur, seinast Lisa hevði talt. Eisini átti hann ein vakran brúnan og hvítan barbiehest. Lisa ynskti sær ein slíkan. Sjálf átti Lisa bara seks dukkur og ongan hest, men tað bilti ikki, tí Óli lænti viðhvørt Lisu sín hest heim við. "Hvar skulu vit fara at spæla í dag?" spurdi Óli. Lisa helt fyri, at tey skuldu fara yvir á brúnna at spæla og spurdi, um Óli hevði tikið reip við. Óli hevði funnið eitt hvítt seglgarn í køksskuffuni, sum mamman plagdi at brúka at snøra rullupylsur og rullusteikir við. Eisini hevði hann sína grønlandsku Arctic barbie við og sín kavara Ken-actionman.

Í dag varð leikurin tann, at tær tríggar barbiedukurnar vóru farnar á skattaveiðu. Skatturin var fjaldur, og fyri at koma fram at honum noyddust tær at lora seg frá brúnni niður til vatnið. Hetta nýttu tey góða seglgarnið til. Tey festu tað í rustaðu rimagirðingina á brúnni. Leikurin gekk væl. Óli stóð á brúnni og loraði, meðan Lisa stóð inni undir hválvinum og tók ímóti. Tá allar tríggar dukurnar vóru loraðar trygt niður, leyp Óli av brúnni og fór við Lisu inn undir hválvið at finna dulda skattin. Hesa ferð var tað kavara Ken, ið átti tær. Lisa stóð hugsavnað og heppaði við Victoriu og Arctic barbie í hvør síni hond, meðan Óli dykkaði við barbie Ken í hylinum og leitaði eftir skattinum.

Tey bæði stóðu burtur í þórum heimi, tá tað bráðliga brast undir liðini á teimum, og tey hvukku við. Onkur hevði blakað ein stóran stein niður av brúnni. "FREAKS! TIT SPÆLA VIÐ DUKKUR!". Óli og Lisa kendu tey, tað vóru Hákun og Stina. Hákun var systkinabarn Lisu og gjørði altíð ónáðir. Hann plagdi at hála í flættarnar hjá Lisu ella stjala hennara dukkur, meðan hon sat og spældi. Hann var trý ár eldri enn Lisa og Óli. DUMS, næsti steinur kom sendandi beint undir liðini á Óla og mundi rakt hann. "Steðga!" rópti Óli. "Ja, steðga, Hákun! Tað er farligt!" tók Lisa undir, og tey otaðu seg longur inn undir hválvið. Tey kendu seg sum krabbar, ið royndu at krógva seg fyri nøskum likkum. Hákun stóð á brúnni, meðan Stina var farin at finna ein stein aftrat. Látur hoyrdist frá likkuni á brúnni. "Bara smágentur spæla við dukkur".

Hákun toygdi seg fram yvir rustaðu girðingina at røkka teimum betri. "Skunda tær, Stina," rópti hann og hugdi yvir at Stinu, sum kom knossandi við einum stórum steini. Hann gáaði ikki eftir, at girðingin á brúnni var byrjað at geva seg undan. "Kom nú, Stiii....!" var alt, Hákun fekk sagt, áðrenn hann so endalangur dumsaði av brúnni beint í ein djúpan hyl. Hákun settist upp í hylinum, har hann skelkaður skvamblaði eitt sindur aftur og fram, áðrenn hann settist niður aftur í hylin saman við kavara Ken, Arctic barbie og Victoriu barbie. Bukurnar og boksershortsíð hingu eftir á brotnu girðingini. Stina stóð og helt um steinin, meðan hon royndi at kva láturin, ið kom sníkjandi heilt frá búkrúminum. Lisa og Óli gjørdu sær ongan ómak at halda látrinum aftur. Tey brustu útúr at flenna, áðrenn tey skundisliga fingufatur á barbiedukkunum og runnu avstað.